

عیشانه در آرایشگاه:

چشمِ عروس چون ستاره
ابرواش چون دُمبِ مار
رنگِ گلناریش بنازُم
زلفِ مشکیش در کنار

čes̄m-e aruṣ čun setare
abru-āš čun domab-e mār
rang-e golnāri-š benāzom
zolf-e meški-š dār kenār

گفتِ یاران داماد:

شب شد آی، عروس نیومد

شمع لاله کم بوسوز

از وجودِ شازده دوماد

شب شده مانند روز

šab šob āy arus nayumad

šam-e lāle kam busuz

az vujud-e šazde dumād

šab šode mānand-e ruz

عیشانه عروس کِشان:

گل بیارین، گل بیارین
باغت آباد ای عروس
تا ابد باشی همیشه
خرّم و شاد ای عروس

gol biyārin, gol biyārin
bāq-et ābād ey arus
tā abad bāsi hamise
xorram-o šād ey arus

عیشانهٔ عروس کیشان:

سَرنگه دار ای عروس
سرور نگه دار ای عروس
راه دورت می برن
لشکر نگه دار ای عروس

sar negah dār ey arus
sarvar negah dār ey arus
rah-e dur-et mibaran
laškar negah dar ey arus

عیشانه در خانه عروس:

سر و نازه نو عروس
شمشادِ باغه نو عروس
گل به گل آینه داره
چلچراغه نو عروس

sarr-e nāz-e now arus

šemsād-e baq̄-e now arus

gol be gol āyine dāre

čelčeraq̄-e now arus

عیشانه در خانه داماد:

آفتابۀ لوله طلا
زنجیرِ نقره گردنش
خوش به حالِ ننهٔ دوماد
با عروس آوردنش

āftābe-y lule telā
zanjir-e noqre gardan-eš
xoš be hāl-e nane-y dumād
bā arus ovordan-eš

عیشانه اندرونی:

برقِ برقِ چادرش
اونورِ کوهه منزلش
ما که بودیم دخترش
همرازی بوده با دلش

barq-e barq-e čādor-eš
unvar-e kuh-e manzel-eš
mā ke bordim doxtar-eš
hamrāz-i bude bā del-eš

عیشانهٔ مادر داماد در حجله:

رَف به حجله، رَف به حجله

رودِ جونیم با زنش

کی بگرده دورِ حجله

خواهر و خواهر زنش

raf be hejle, raf be hejle

rud-e juni-m bā zan-eš

ki begarde dowl-e hejle

xāhar-o xāhar zan-eš

عیشانه خواهر داماد در حجله:

کی به حجله، کی به حجله
کا کو جونیم با زنش
کی می‌گرده دورِ حجله
خواهرِ کوچکترش

Ki be hejle, ki be hejle
kāko juni-m bā zan-eš
ki migarde dōwr-e hejle
xāhar-e kučiktar-eš

عیشانه یاران داماد:

ماه می مونه دخترش

مهتاب می مونه دخترش

دسّ این مادر مریزاد

بی نظیره دخترش

māh mimune doxtar-eš

mahtāb mimune doxtar-eš

dass-e in mādar marizād

bi nazir-e doxtar-eš

عیشانهٔ بله برون:

شازده دوماد، شازده دوماد

این همه آبی نپوش

رختِ آبی تو در آرو

رختِ دومادی بوپوش

šāzde dumād, šāzde dumād

in hame ābi napuš

raxt-e ābi-to dar r-o

raxt-e dumādi bupuš

عیشانه خواهر داماد:

رختخوابِ مخملِ گلدار
من خودم می‌دوزم
هر که بشه زنِ کاکام
مثلِ گل می‌بوسمش

raxt-e xāb maxmal-e goldār
man xodom miduzam-eš
har ke beše zan-e kākā-m
mesl-e gol midbusam-eš

عیشانه عمومی:

شازده دوماد روی سِگَل

ماشالا... از رفتنش

دَسَه ریحون به دَسش

می‌زنه بادِ زنش

sāzde dumād ru-ye sekkel

māsallo az raftan-es

dasse-ye reyhun be dass-es

mizane bād-e zan-es

عیشانه پای حجله:

کی به حجله، کی به حجله
شازده دوماَد با زنش
کی بگرده بالوی شهر
دشمنوی دور و برش

Ki be hejle, ki be hejle
šāzde dumād ba zan-eš
ki begarde bālo-ye šahr
došman-oy dōwr-o bar-eš

عیشانهٔ حجله‌بندان:

او مدیم حجله ببندیم
حجلهٔ سی و سه رنگ
سرِ کوچهٔ خانم عروس
خوابیده شیر و پلنگ

umadim hejle bebandim
hejle-ye si-yo se rang
sar-e Kuče-y xānom arus
xābide šir-o pelang

عیشانه خواهر داماد:

من منم اُی، من منم اُی
خواهرِ دو ماد منم
هر قدر خرجِ عروسیشون بشه
دلشاد منم

man manam oy, man manam oy
xāhar-e dumād manam
har qadar xarj-e arusi-šun beše
del šād manam

عیشانه حجله:

نونِ شیرین پخته‌ایم

آی

دسه دسه کرده‌ایم

شازده دو ماد غم‌مخور

عروس رو خسته کرده‌ایم

nun-e širin poxte-im

āy

dasse dassé kerde-im

šāzde dumād qam maxor

arus ro xasse kerde-im

عیشانه بله برون:

اومدیم و بیریم و
نیمدیم سیش کنیم
آتیش بنداز تو سماور
تا چویی میلش کنیم

umadim-o bebarim-o
naymadim seyl-eš konim
āriš bendāz tu semāvar
tā čoyi meyl-eš konim

گفتِ خواهر داماد:

بارو بندیل بته‌ای
یعنی خداحافظ کا کام
آی خدا پشت و پناهت
آی خداحافظ کا کام

bār-o bandil basse-yi
yani xodāhāfez kākā-m
āy xodā post-o panah-et
āy xodāhāfez kākā-m

گفتِ مادرِ عروس:

روزِ نو آ‌ی روزی از نو
ما با غم سر می‌کنیم
آ‌ی خدا پشت و پناهت
فکر دیگر می‌کنیم

ruz-e now āy ruzi az now
mā bā ḡam sar mikonim
āy xodā post-o panāh-et
fekr-e digar mikonim

گفتِ بله برون:

ای همه راه او مدیم
هیشکه نگفت خوش او مدین
زر به قلبال گل به دسمال
ما هوئی گل او مدیم

yi hame rāh umadim
hiške nagof xoš umadin
zar be qalbāl gol be dasmāl
mā havo-y gol umadim

نگفت = نگفت

دسمال = دستمال

هیشکه = هیچکس

قلبال = غریبال

ما هوئی گل او مدیم = ما به هوای گل آمدیم

گفتِ خواهر داماد:

زن کاکوی پنجه بلوری
پا بذار روی چشم
پا بذار روی چشم
عوض قوم و خویشم

zan k̄āko-y penje buluri
pā bezār ru-ye čis̄-om
pā bezār ru-ye čis̄-om
avaz-e qowm-o xis̄-om

گفتِ خواهر داماد:

من منم و، من منم و
خواهرِ دو ماد منم
دَسِ بده جنات ببندم
خواهرِ دو ماد منم

man manam-o, man manam-o

xāhar-e dumād manam

dass bede hena-t bebandam

xāhar-e dumād manam

گفتِ خواهر داماد:

آی مبارک، آی مبارک

برّه‌ها بریون کنین

در حضورِ کا کو جونیم

چویی تو فنجون کنین

āy mobāarak, āy mobāarak

barre-hā beryun konin

dar hozur-e kāko juni-m

čoyi tu fenjun konin

گفتِ همراهان داماد در حمام:

ای حمومی، ای حمومی
آبِ حموم تازه کن
شازده دوماذ رفته حموم
شربتش آماده کن

oy hamumi, oy hamumi

āb-e hamum tāze kon

šāzde dumād refte hamum

šarbat-eš āmāde kon

گفتِ یارانِ عروس:

پیچ کنین آی، پیچ کنین آی
قفل صندوق واکنین
یهی کروور شادی بیارین
خرج دومادی کنین

Pič konin āy, pič konin āy
qofl-e sandoq vā konin
yey kurur šādi biyārin
xarj-e dumādi konin

گفتِ یاران عروس سر سفره عقد:

عروس خانم، عروس خانم
تا می‌تونی ناز بکن
تا نگیری گل‌الماس
روی ماهت باز نکن

arus xānom, arus xānom

tā mituni nāz bokon

tā nagiri gol-e almās

ru-ye māh-et bāz nakon

گفتِ مادر داماد:

چه کنم، چکار کنم
که رودِ جونیم می‌برن
راهِ دور و رنجِ بسیار
آی جوونیم می‌برن

če konom, čekār konom
ke rud-e juni-m mibaran
rāh-e dur-o ranj-e besyār
āy javuni-m mibaran

جونی = جانی

جوونی = جوانی

گفت یاران اندرونی عروس:

سرو نازِ باغْمون
بازم بگیر سراغْمون
تو بودی باغ باهارْم
بودی چلچراغْمون

Sarv-e nāz-e bāq-omun
bāzam begir sorāq-omun
to budi bāq-e bāhār-om
budi celcerāq-omun

گفتِ داماد*.

حلقه حلقه تُو نده

آی

دل پریشونم نکن

با غم ای نامهربون

سر در گریبونم نکن

halqe halqe tow nade

āy

del parisun-om nakon

bā qam ey na-mehrabun

sar dar geribun-om nakon